

Folketinget vedtog, at regeringen skulle informere om både ulemperne og fordelene ved euroen, dels ved at være indenfor, dels ved at være udenfor.

Og så vil jeg godt spørge statsministeren: Kan statsministeren give et eneste eksempel på ulemper, som regeringen har set ved euroen, som der er blevet oplyst om, der er blevet debatteret, som regeringen har igangsat en diskussion om? Jeg kan ikke se nogen eksempler på ulemper, jeg kan kun se eksempler på fordele, hvor regeringen har kørt frem med, at der er utrolig mange fordele ved det her.

Men regeringen har altså ikke set på ulemperne og den skylder os, at vi får at høre, hvilke ulemper, såfremt der er nogen, den har fortalt befolkningen om.

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår ikke statsministerens betænkeligheder ved at få et fælles grundlag for debatten. Det er jo ikke et spørgsmål om at låse en debat ind i nogle skabe, som skal styres af jurister og teknikere. Det er et spørgsmål om, at vælgerne, men også partierne får et fælles forståelsesgrundlag af, hvad er konsekvensen og betydningen af dansk deltagelse i ØMU'en. Det kan faktisk godt lade sig gøre.

Når vi så har et fælles forståelsesgrundlag, kan regeringen komme med sit partsindlæg, SF kan komme med sit, og de folkelige bevægelser med deres, og så vil man få mulighed for at påvirke folk. Men hvis ikke vi har et fælles forståelsesgrundlag, kommer vi bare i en situation, som vi har været i før i forbindelse med en lovgivning, som vi havde en stor debat om før valget, og som vi også har haft en meget stor debat om efter valget, hvor befolkningen havde misforstået det, politikerne sagde før valget, i forhold til konsekvenserne efter.

Så et fælles forståelsesgrundlag i form af et ekspertudvalg tror jeg ville være meget klogt og konstruktivt for den danske EU-debat.

Pernille Frahm (SF):

Indtil nu har det været en kamp overhovedet at få en erkendelse af, at debatten her er en politisk debat og ikke bare en isoleret debat om teknik og økonomi. Det her er faktisk et politisk projekt, præcis det, som chefredaktøren på Børsen kaldte »et tigerspring for integrationen«. Synes ministeren virkelig ikke, at det er interessant at få gravet lidt i, hvad det tigerspring består i?

Når statsministeren får mig til at smile, er det, fordi han i flæng nævner nogle organisationer, vi vil få informationer fra, alle sammen organisationer, der har meddelt, hvad de mener om det her medlemskab af euro'en. De har på forhånd taget stilling.

Var det ikke en fordel, at befolkningen fik tid nok og grundlag nok til at diskutere, før vi tager stilling?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Peter Skaarup: Hvis jeg må nævne et eksempel på ulemper, kan jeg henvise til min nytårstale fra i år. I den siger jeg: Det er en stor beslutning – jeg siger vist, det er en meget stor beslutning – at opgive sit nationale møntsystem til fordel for et fælles møntsystem.

Det er da klart en ulempe, og der skal man da tænke sig godt om, og hvis jeg skulle nævne et enkelt eksempel kunne det være nytårstalen – i øvrigt en udmærket nytårstale, men det er jo en personlig bedømmelse, som jeg bestemt ikke skal pådutte hr. Peter Skaarup.

Til hr. Keld Albrechtsen, som spurgte om et katalog: Jeg synes, det kunne være en god idé, og det tilbyder regeringen gerne. Jeg vil da tilmed lave et katalog over alle de mange forskellige beretninger, redegørelser, bøger, der er kommet i den senere tid, også i årene før, omkring ØMU'en og dens funktion.

Og til fru Pernille Frahm: Ja, netop. Det er en politisk debat, og det skal være en politisk debat, og vi skal have tid nok. Fru Pernille Frahm har i virkeligheden nævnt de afgørende argumenter for, at vi ikke skal låse debatten inde i et juridisk ekspertskab, og dermed også argumentet for, at vi ikke på nuværende tidspunkt, som Enhedslistens hr. Keld Albrechtsen gerne vil have det, skal sige: Så nu er det på det tidspunkt, hvor vi skal have folkeafstemning, og der skal gå så og så lang tid. Det går ikke, det går ikke. Vi skal have debatten først. Stille og roligt, god tid og åbent og direkte med alle ting lagt frem.

Derfor vil jeg sige til hr. Ole Sohn, at jeg godt ved, at hr. Ole Sohn gerne vil have, at alting på en måde skal have et fælles forståelsesgrundlag, men der er jo forskel. Der er jo forskel på politiske partier. Hr. Ole Sohns parti mener ét, mit mener noget andet. Vi skal ikke presses ind i en kasse af fælles forståelsesgrundlag. Det vil være noget kedeligt noget. Så dør debatten.

Hr. Ole Sohn må huske, at vi lever i en anden tid nu. Der var en tid, hvor der var dem på den